τοῦτο ἀμυνόμενος καὶ διὰ τοῦ κοντακίου αὐτοῦ πλήττων τοὺς ἡττημένους. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ γέρων Φασούλης, εἰδοποιηθεὶς ὅτι πειστικῶτερα συμπλοκήγνεται εἰς τὸ ἐσώχωρον τῶν Δελφῶν Πρωτοπαπαδάκη τρέχει μετὰ σπουδῆς ἐκεῖ ὁπλοφόρος καὶ προσκαλεῖ παντὶ σθένει νὰ διαλύσῃ τὴν συμπλοκὴν καὶ ὁ μὲν υἱὸς αὐτοῦ μετὰ τοῦ συμμάχου Βουγιουκαλάκη σεβασθέντες αὐτόν, θέλουσι ν' ἀποχωρῆσιν, ἀλλ' οἱ ἀδελφοὶ Πρωτοπαπαδάκη πειρῶνται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν οἰκίαν ὅπως ὁπλισθῶσι διὰ τῶν ἐν αὐτῇ δύο Σασεπώ. Ἀλλ' ὁ γέρων Φασούλης μετὰ νεανικῆς ταχύτητος παρελαμβάνει τὰ ὅπλα ταῦτα καὶ ἀπελθὼν εἰκαδε κλείει αὐτὰ εἰς τὴν ἀποθήκην του. οὕτω δὲ, ὡς πᾶς τις τὸν κοινὸν ἔχων νοῦν, πλὴν τοῦ κ. Ἀνακριτοῦ Ρεθύμνης κ. Σαρολίδου καὶ τῶν συνεκατῶν τῆς «Ἴδης», εὐκόλως πείθεται ὅτι ὁ γέρων Φασούλης καὶ οἱ Κανάκης Φασουλάκης καὶ Μιχ. Βουγιουκαλάκης ἔχοντες ὑποχειρίους τοὺς ἀδελφοὺς Πρωτοπαπαδάκη ἠδύναντο οὐ μόνον δύο ἀλλὰ καὶ 6 νὰ φονεύσωσιν ἐὰν εἶχον ἀνθρωποκτόνους σκοποὺς, δὲν θὰ ἐπηρείρουν βεβαίως ὅπλοι.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συμπλοκῆς ὁ κ. Δήμαρχος ἔγραψεν εἰς Ἀρκούδενα καὶ Ἐπισκοπὴν τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης, εἰς Ἀσί Γωνίαν Ἀποκορώνου καὶ εἰς Καλλικράτην Σφακίων ὅπως ἔλθωσι συγγενεῖς καὶ φίλοι πρὸς ἐκδίκησιν αὐτοῦ. Ἦλθον τινὲς ἐκ τῶν τριῶν πρώτων χωρίων, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κ. Φασούλης ἔχει εἰς Ἀσί Γωνίαν πλέον τῶν 100 συγγενῶν τινὲς, τούτων μαθόντες τὸν σκοπὸν τῆς εἰς Ἀρχηρουπόλιν μεταβάσεως τῶν ἄλλων ἔσπευσαν καὶ αὐτοὶ πρὸς βοήθειαν τοῦ Φασούλη. Τοιουτοτρόπως δὲ ἐσχηματίσθη ἐν Ἀρχηρουπόλει στρατόπεδον, ἐν ᾧ ἐπεκράτουν οἱ τοῦ Φασούλη συγγενεῖς. Οἱ συγγενεῖς τοῦ τε Φασούλη καὶ Δημάρχου οὗτινες τὸ πρῶτον ἐνόμιζον ὅτι θὰ πολεμήσωσι μεταξὺ των μαθόντες κατόπιν τὰ γενόμενα καὶ πεισθέντες, χωρὶς νὰ συμβουλευθῶσι τὰ νομικὰ συγγράμματα τοῦ κ. Σαρολίδου, ὅτι ἡ συμπλοκὴ ἦτο ἄνευ προμελέτης καὶ ὅτι οὐδένα διέτρεχον κίνδυνον οἱ τραυματίαι συνδυηλλάγησαν καὶ ἀφ' οὗ ἔπιον εἰς ὑγιείαν τῶν μπεχλιβάνιδων ἀνεχώρησαν εἰς τὰ ἴδια.

Αἱ ἀντεκδικήσεις περιωρίσθησαν εἰς τὸ ἑξῆς γεγονός.

Οἱ συγγενεῖς τοῦ κ. Δημάρχου ἤρχισαν νὰ ἔρχωνται εἰς Ἀργυρούπολιν τὴν νύκτα. Δύο τούτων μαθόντες ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ἔχει πάθος μὲ τὸν κ. Ἰωάννην Κουβάκην καὶ διὰ λόγους κομματικοὺς καὶ διότι πρό τινος κατήγγειλε τὸν Δήμαρχον ἐπὶ παρανόμῳ κρατήσει καὶ ἄλλαις αἰτίαις ἀπεπειράθησαν νὰ τὸν φονεύσωσιν ἐν ᾧ διέβαινεν ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐν ᾗ οὗτοι ἦσαν κεκρυμμένοι ὄπισθεν ζώων. Ἡ πρώτη ἐπίθεσις διὰ μαχαίρας εἶχεν ἀποτέλεσμα ἀκίνδυνον τραῦμα κατὰ τὴν ὠμοπλάτην τοῦ Κουβάκη ὅστις ὅμως κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὸν κίνδυνον. Τότε ἐπυροβόλησαν δίς κατ' αὐτοῦ διὰ σασεπὼ ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς διότι καὶ σκότος ἦτο καὶ παρεμέρισεν οὗτος τῆς ὁδοῦ.

Τωρα ἔρχεται ἡ σειρὰ τοῦ κ. Ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ κ. Ἰατροῦ.

Ἦλθεν ὁ ἰατρὸς κ. Δάνδολος ὅστις ἀπέδωκε μεγάλην σοβαρότητα εἰς τὰ τραύματα τῶν ἀδελφῶν Πρωτοπαπαδάκη οὓς ἐθεώρησεν ἐπικινδύνους ἐν ᾧ παραδόξως ἡ κοινὴ γνώμη δὲν συνεμερίσθη τὰς πεποιθήσεις τοῦ κ. ἰατροῦ ὅστις μίαν διανεκτερούσας ἐνταῦθα νύκτα ἀνεχώρησε τὴν ἐποῦσαν. Ἔκπληξιν ἰδίως ἐνεποίησεν ἡ διαμονὴ τοῦ κ. Δανδόλου διότι αὐτὴν τὴν φορὰν ἐφίνη λίαν δημοτικὸς καὶ σχετικὸς εἰς πρόσωπά τινα καὶ ἀντὶ νὰ φιλοξενηθῇ ἔνθα ἄλλοτε ἐφιλοξενεῖτο προετίμησεν οἰκίαν εἰς ἣν συχνὰ ξενίζονται φυγόδικοι.

Ἔφθασε καὶ ὁ κ. Σαρολίδης ἀνακριτὴς, ὡπλισμένος ὡς ἀστακὸς διὰ πολλῶν νομικῶν συγγραμμάτων, ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινὴν ἀντίληψιν—διότι ὡς γνωρίζετε οἱ χωρικοὶ ἔχουσι πάντοτε ὑπερβολικὴν περιέργειαν—τὰ ἴχνη τῆς μεγάλης χρήσεως, ἢ ἂν θέλετε καταχρήσεως, τῶν συγγραμάτων τούτων φαίνονται ἀποτετυπωμένα μᾶλλον εἰς τὰ δυστυχῆ βιβλία ἢ εἰς τὴν πρωτότυπον τοῦ κ. Σαρολίδου διάνοιαν, εἰς ἣν φαίνεται ὅτι ἀποτυποῦνται εὐκολώτεροναὶ κομματικαὶ συνταγαί. Ἡ κοινὴ γνώμη περιέμενεν ὅτι θὰ ἐνηργοῦντο ἐκτεταμέναι ἀνακρίσεις διότι μάρτυρες αὐτόπται τῆς συμπλοκῆς ἦσαν πλεῖστοι ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ Ἀνακριτὴς εἶχε μαζί του πλὴν τῶν νομικῶν συγγραμάτων καὶ τὸν γραμματέα τῆς ἀνακρίσεως καὶ τὸν κ. Ταγματάρχην καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν χωροφυλάκων, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ τοιαύτη ἀνάκρισις, κατόπιν τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ συνεντεύξεων μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου, ἐθεωρήθη ἀσύμφορος διότι ἂν ἐξητάζοντο οἱ μάρτυρες δὲν θὰ εἶχε τὴν τιμὴν νὰ συνοδευνται ὑπὸ τῶν τριῶν οὓς ὡς κακούργους συλλαβὼν ὡδήγησεν εἰς Ρεθύμνην καὶ ἰδίως τὸν σεβαστὸν γέροντα Φασούλην. Ὁ κ. Ἀνακριτὴς λοιπὸν ἀφ' οὗ, ὡς λέγεται, ἦλθεν εἰς φιλικὰς ἐξηγήσεις μὲ τοὺς τραυματίας ἀνέκρινεν αὐτοὺς καὶ ἐπισήμως. Καίτοι ἠθέλησαν νὰ τηρήσωσι, μυστικότητα εἰς τὰς ἀνακρίσεις, οὐχ' ἧττον τὸ μεροληπτικὸν καὶ ἀνίκανον συνυπῆρξαν μετὰ τοῦ κωμικοῦ ὡς λ. χ. χωρὶς νὰ εἴπωσί τι οἱ παθόντες περὶ ἡθικῶν αὐτουργιῶν ὁ κ. Ἀνακριτὴς ἀπηύθυνεν αὐτοὺς τὴν ἐρώτησιν ἂν οἱ τραυματίσαντες αὐτοὺς ἐνήργουν μόνοι ἢ ὑπῆρχον καὶ ἠθικοὶ αὐτουργοί. Οἱ παθόντες ἀπήντησαν ὅτι ἄλλοι προέτρεψαν τοὺς κατηγορουμένους νὰ τοὺς φονεύσουν. Ὁ δὲ κ. Ἀνακριτὴς δὲν ἠρώτησεν οὔτε τίναλόγον εἶχον οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην οὔτε ποῖον οἱ παθόντες τὸ γνωρίζουσιν, οὔτε τίνες ἦσαν παρόντες κατὰ τὴν συμπλοκὴν ὅπως ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἢ ὄχι μόνον ἀκαυθστητο ἀλλὰ καὶ τοῦ κοινοῦ νοὸς στερεῖται ἢ ὅτι ἐμεροληπτησεν· ἀλλὰ εἴτε τὸ ἓν εἴτε τὸ ἄλλο, πολὺ δὲ περισσότερον καὶ τὰ δύο ὁμοῦ, καθιστῶσι τὸν ἄνθρωπον ἀκατάλληλον διὰ τοιαύτην σπουδαίαν θέσιν.

Μετ' ἐπιλύσεως εἶδον εἰς τὴν «Ἴδην» νὰ ἐπιφέρονται ἡ ἐνταῦθα ἔλευσις τοῦ κ. Μίνως Ἀκμπροπούλου καὶ διὰ γράσεων μάλιστα ἡκιστα εὐγενῶν.

Ὁ κ. Συντάκτης τῆς «Ἴδης» δὲν ἀγνοεῖ βεβαίως ὅτι ὁ κ. Ἀκμπρόπουλος ἔχει πολλοὺς συγγενεῖς ἐν Ἀργυρουπόλει, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Φασούλη. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ κ. Συντάκτης τῆς «Ἴδης» οὐδένα ἔχων ἐνταῦθα συγγενῆ ἀκμμηνύσεται σκανδαλωδῶς μάλιστα εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀργυρουπόλεως διότι ἀμφισβητεῖ εἰς τὸν κ. Ἀκμπρόπουλον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μετάβῃ ἐδῶ καὶ μάθῃ διὰ τοὺς συγγενεῖς του;

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Συντάκτης τῆς «Ἴδης» εἶναι μεγαλείτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ κ. Ἀκμπροπούλου ἀλλ' εἶναι πασίγνωστον ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερέχει τοῦ πρώτου κατά τε τὴν παιδείαν καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν καὶ ὅτι καὶ κατὰ τὸ 1873 ὁ κ. Ἀκμπροπουλος δικαόμενος τὰς σπουδὰς του ἦλθεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ ν' ἀγωνισθῇ· ὥστε δὲν βλέπω τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ὁ κ. Συντάκτης ἀρνεῖται τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναμιγνύεσθαι εἰς τὰ τῆς πολιτείας πρὸς νέον ὅστις πρὸ δεκαετίας ὡς παῖς ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς πατρίδος χωρὶς νὰ τῷ ἀμφισβητηθῇ τότε τὸ τοιοῦτον δικαίωμα.

Ὁ κ. Δήμαρχος, εὐτυχῶς, ἰάθη ἐντελῶς ἐκ τῶν κίκιων ἃς κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἔλαβεν, ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ οὐ μόνον δὲν διατρέχει κίνδυνον ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι κλινήρης παρὰ μόνον ὅταν βλέπει κανένα τὸν ὁποῖον νὰ νομίζῃ ἐνδεχόμενον καὶ τοῦτο ὅπως πληρωθῇ τὸ ὀνεῖδος ὁ τοῦ ἰατροῦ ὅτι «οἱ τραυματίαι διατρέχουσι κίνδυνον». Ἐσχάτως μάλιστα συνέβη τὸ ἑξῆς ἀστεῖον. Ὁ κ. Κ. Πετυχάκης ἰατρὸς ἐπενεργόμενος ἐκ Χανίων εἰς Ρέθυμνον ἠναγκάσθη νὰ διαβῇ ἐξ Ἀργυρουπόλεως διὰ τὸ ἀδιάβατον τοῦ ποταμοῦ Πετρέ. Οἱ τραυματίαι μαθόντες τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Πετυχάκη ὑπέθεσαν κατ' ἀρχὰς ὅτι ὁ κ. Πετυχάκης ἦλθε διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν των, οἱ δὲ συγγενεῖς αὐτῶν εἶχον σκοτὸν νὰ μὴ ἐπιτρέψωσι δευτέραν ἰατρικὴν ἐξέτασιν, διότι ὑπάρχει πρόληψις ὅτι ἡ βασκανία χωρεῖ καὶ εἰς τὰς πληγὰς καὶ ἐνδεχόμενον ἵνα νὰ βασκανθοῦν οἱ τραυματίαι ἀφ' οὗ ἐθεραπεύθησαν τόσον γρήγορα ἐν ᾧ ὁ ἰατρὸς ἐρωτηθὲν ὅτι ὑ ἀπέθνησκαν.

ΕΚ ΣΦΑΚΙΩΝ

Καλῶς τὸν καπετὰν Στελιαρό. Τί χαμπάρια ἀπὸ τὴ χώρα; κακά· καλά 'χει νὰ μὴ μπῶ γιατ' ἄκουσα ἕνα πρᾶμα καὶ μέ καμε κακὰ καὶ ἀνάποδα, ἤντα; ἄκουσα πῶς ἐκαταδόκαρε στὸ Σουλτάνο τὸ δεσπότη μας, γιατὶ ὅτερ ἤθελα θάψωμε τὸ μακαρίτη Ξενουδάκη ἐπρεμάξ-ψε λέει ὅλους τοὺς Ἐπαρχιώτας μὲ τὴν παιδιά τοῦ 21 καὶ μὲ κανόνια καὶ τὸν ἐθάψαμε καὶ πῶς ἐβγῆκε καὶ εἶπε καὶ λόγο ὁ δεσπότης καὶ τώρα ἡ Πόρτα γυρεύει ἀπὸ τὸν Πατριάρχη νὰ τορε ὀγάλη ἀπὸ τὴ δεσποτικὴ· μὰ τί θὰ ἀπογεγῆ δὲν κατέει κανένας καὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι στενοχωρημένοι γιαυτὴ τὴν πρᾶξι. Καὶ ἤντα λογιὸ πάει αὐτὴ ἡ δουλιά; Νὰ μπρὲ κειδὰ, αὐτὸ τὸ κάμαρε ἐκεῖνοι ποῦ θέρε νὰ παίζοισι κανόνια γιὰ τιμὴ τωνε οἱ 'Αρχαντιότες κ' εἰς τὸ λιμάνι τοῦ Μεραμπέλου στὸν «Ἅη Νικόλα» μὲ ψηφοφόρεκα καὶ νὰ τορε φωνάζουσι «Ζήτο ὁ 'Αντιβασιλιὰς τσὴ Κρήτης» ὅπως λέσι οἱ γαλέταις· καὶ ὄχι νὰ παίζουνὲ κανόνια στὰ Σφακιὰ γιὰ τιμὴ ἐκειογῦ ποῦ τοὶ πρέπαρε γιατ' ἄφηκε μιλιούνια γιὰ τὰ σκολιὰ τσ' Ἐπαρχίας· μὰ καλὰ τὸ λέει ὁ λόγος πῶς ὁ κόρακας δὲν κάνει περιστέργια, γιατὶ ἂν δὲν ἤθελε τὸ βλαστάρι τοῦ Κοπάση καὶ τσιρὰκι τοῦ Π . . . . . τέτιο ἕνα μουζεβουρλίκι δὲν ἐγραφούταρε τοῦ Σουλτάνο ἀπ' ἀγαπᾶ τσὶ κρητικοὺς καὶ μὲ τέτοιο τρόπο που νὰ γυρέψῃ τὴν πάφι του ἀπὸ τὴν δεσποτικὴ σαράκεμε καμιὰν ὁρκομοσιὰ κατὰ τοῦ Σουλτάνου. Ὁ θεὸς καὶ ἡ ψυχή μου ἐκαλομάθαρε ἀπὸ τοὺς κιατίπιδες βάλε βγίλε καὶ ἐπήρανε καὶ τὸ δεσπότη γιὰ κατίπη· μόνο ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὴ χέρα του γιατὶ εἶρε κακὴ μπλιὸ ἡ ζήση μας στὸ νησὶ τοῦτο σὰν ἔρε κατάντησαμε νὰ μὴν ἔχοιε τὴν ἐξά μας νὰ θάφτῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον ὅπως τοῦ πρέπει. Ἐτοῦτα εἶρε καπετὰν Στελιαρὲ σὰν παραμύθια· ὅσκε δὲν εἶναι παραμύθια μόνο εἶρε ἀλήθια γιατὶ καὶ ἐγὼ δὲν τὸ πίστευά καὶ ἐρώτηξα καὶ τὸ βεβαιώθηκα ἀτὸ ἄνθρωπον ποῦ εἶδε τὸ γράμμα μὲ τὰ μάτια του καὶ τὸ γράφουν ἀπὸ τὴν πόλι. Ἐ καὶ δὰ ἤντα πρέπει νὰ κίμωμε; δὲν κατέω ἤντα θὰ ποῦρε τὰ κεφάλια τσ' Ἐπαρχίας μὰ χαντῶ πῶς εἶρε καλὰ τὰ πᾶσι μερικοὶ νὰ μωτήξουνε τὸν ἴδιο τὸ δεσπότη ἤντα μαθεν ἐκεῖνος κα τὰς νὰ γενῇ σκέψι νὰ κάμωμεν ἐκεῖνο ποῦ χρειάζεται νὰ μὴ μπάθωμε καμμιὰ γιατὶ δὲ θάχομε πρόβαρμὶ ὅπου εἶναι ἄνθρωποι.

Αὐτὴ τὴν κουβέρτα ἄκουσα καὶ ἐκάνασι δύο συμαρτικὰ πρόσωπα καὶ σοῦ τηνὲ γράφω ἀδερφοκτὲ Στελιάνακη γιὰ νὰ μοῦ κάμῃς τὴ χάρι νὰ τηνὲ βάλῃς στὴ γαζέτα σου νὰ μάθῃ ὁ κόσμος σὲ ἤντα χρόνια μᾶς ἐξαναγυρίσαρε οἱ γιαθρόποι ποῦ εἴχαμε τὴν κακομοιρυγιὰ νὰ μᾶς ἐκυβερνοῦνε ὀρέτος. Μὴ χειρότερα μὰ καὶ ποῦ χειρότερα εἶναι καὶ χειρότερα γιατ' ἄκουσα μὲ ταῦτά μου πῶς οἱ συμβουλοι λένε στοὺς ὑποψηφίους δημάρχους ποῦ δὲν εἶρε μὲ τὸ κόμμα τωνε ὅτι πῶς αὐτοὶ θὰ κάμουνε τὴν ἐκλογὴν τῶν δημάρχων καὶ ὄχι ὁ λαὸς ποῦ εἶναι δικαίωμά του ἀπὸ τὸ νόμο, μὰ πρέπει πῶς ἐξεγάσαρε οἱ σύμβουλοι τὴ παρομιὰ ποῦ λέει ὅποιος τρώει τὸ λιντσόπορο τρώει τὰ φοῦχα του.

Ἄκουσα καὶ ἕνα ἄλλο πῶς ὁ Νικολάκις ἐφώναξε τοῦ Γωγονῆ καὶ τοῦ εἶπε νὰ πάῃ νὰ κάμῃ ἀδερφοκτουσύνη εἰς τὸν Ἀποκόρωνα νὰ βγάλουνε δημάρχους καὶ βουλευτάδες ὅποιους θέλει ἡ διοίκησις καὶ εἶναι καὶ τοῦτο ἕνα μεγάλο κακὸ ἀν τὸ καμε ὁ Γωγονῆς γιατὶ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ἀποδείχνεται πλιὸ φανερὰ πῶς ὁ διοικητὴς θαυσίσει τὸ Σπαλιήλους νὰ κακαετεύουνε σὲ δουλειὰς τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ξευτελίζουντε 'κεῖνα τὰ πρόσωπα ποῦ γένοντ' τέτοια ὀρὰ καὶ εἶναι καὶ τοῦτο κακὸ γιὰ τὴ χριοθιανότη.

Ἐκ Βάμου

Τῇ 23 Δεκεμβρίου 1888

Νομικοὶ ἀδάμαντες.

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς μας κατ' ἀρχὰς ἠρκεῖτο ἀφιέμενος πάντοτε καὶ ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων εἰς τὴν κρίσιν Δικαστηρίου Προχθὲς ὅμως, λαβὼν θάρρος, ἤρχισεν ἀγορεύων εἴς τινα δίκην περὶ ζωοκλοπῆς, ἐζήτησε δὲ ὡς πρὸς τὴν ποινὴν νὰ καταδικασθῇ εἰς 8 μηνῶν φυλάκισιν ὁ ζωοκλέπτης, ἐν ᾧ ὁ κατώτερος ὅρος εἶναι 12 μῆνες. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅπου δὲν εἶναι ἀτζαμὴς νὰ βαζῇ τὸ μισό.

Εἰς ἑτέραν ποινικὴν δίκην, ἐρωμοδικούντων τῶν μαρτύρων, ἤρχισε νὰ ἀγορεύῃ, ζητήσας νὰ ἐπανακληθεῦθοῦν, λέγει, κα. νὰ ἀναβληθῇ ἡ δίκη, (τοῦτο τὸ εἶπε καθ' ὑπαγόρευσιν ἑνὸς τῶν ἀκροατῶν ὅστις βλέπων τὸν Εἰσαγγελέα μας συλλογιζόμενον ἐρώτησε νὰ καταδικασθῶσιν εἰς πρόστιμον) ἀλλὰ δὲν τὸ πῆκε καλὰ τ' αὐτὶ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως διὰ τὸ πρόστιμον καὶ τὴν βιαίαν προσαγωγήν.

Κατόπιν δὲ πάλιν ἐν τινι συνεδριάσει πολιτικῶν δικῶν (εἰς ἣν παρευρέθην καγὼ τυχαίως) παρεστάθη ὁ Εἰσαγγελεὺς ὡς πληρεξούσιος τοῦ Δημοσίου, καθότι ἐνήργετο τὸ δημόσιον πρὸς ἀποζημίωσιν πωληθέντων προβάτων φυγοδίκου τινός, μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἐνάγοντος (ἀγκιπρακάκη) ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἀπάντησε «παραδέχομαι λέγεται ῥήσις τῆς ἀγορᾶς του καὶ παρακαλῶ τὸ δικαστήριόν σας νὰ μᾶς χορηγήσῃ καὶ ἡμᾶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀνταποδείξεως (ἀλλ' ἐὐλογημένε, ἀφ' οὗ παραδέχεται τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς, διατί ζητεῖ; ἀνταποδείξεις κατὰ τῆς ὁμολογίας σου;

Ἀκούετε λοιπὸν ἀγορεύσεις καὶ μὴ φοβεῖστε συλλογιζόμενοι τὰς νομικὰς γνώσεις τοῦ ἀδοῦ. Εἶχον δίκαιον οἱ Δασυθῶται φωνάζοντες κατὰ τοῦ Εἰσαγγελέως διότι ἐκινδύνευον νὰ πολυφωτισθῶσι ὑπὸ τῶν νομικῶν γνώσεων τοῦ ἀνθρώπου ὥστε νὰ χάσωσι τὸ φῶς των.

Δωρεαί.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Σαρτίνσκη Πασᾶς γενναίως ἀμοίβων τὰ πρὸ Αὐτὸν θυμιάματα καὶ τὰς πρὸς τοὺς μὴ ἀνήκοντας εἰς τὸ κόμμα αὐτοῦ ἢ ὁποσδήποτε ἐπικρίνοντας τὰς πράξεις αὐτοῦ ὕβρεις τῆς «Ἀληθείας» ἐδωρήσατο εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Συντάκτου καὶ Διευθυντοῦ τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Διοικήσεως Σφακίων καὶ πρὸς τούτοις 7,000 γροσιῶν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς παιδείας εἰς χρέωσιν καὶ βάρος τῆς Τμηματικῆς Ἐφορείας Σφακίων ἐν ἀγνοίᾳ καὶ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῆς, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ πλεῖστα ἐπληρώθησαν ἀγορεωσστήτως διότι κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐφορείας δὲν θὰ ἐπληρώνοντο τῷ εἰρημένῳ καθυστερῇ οἰμισθοῖ τῶν μηνῶν καθ' οὓς ἐνταλματίας ὢν ἐφυγοδίκει. Τὴν σπουδαιότητα τῆς γενναίας ταύτης δωρεᾶς ἐξαίρει τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τοὺς λοιποὺς διδασκάλους τοῦ Τμήματος δὲν πληρώνονται χρήματα, διότι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ κόμμα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Κυβερνητικαὶ ἐνέργειαι

Τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχιναγκελαρίου ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Γεν. Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίσαντος προσεκλήθη ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος μηνὸς ὁ ἔπαρχος Ἀγ. Βασιλείοε κ. Α. Γωγονῆς ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐκκαθαρίσεως τινῶν κονδυλιῶνεῖς ἀφαίνετο ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου πράγματι δὲ ὅπως δι' ἀπειλῆς παύσεως καὶ καταδιώξεως ἐν περιπτώσει ἀπειθείας καὶ δι' ὑποσχέσεων πολλῶν ἐν περιπτώσει προσελεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ κόμμα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ συμφιλιώσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ Συντάκτου καὶ Διευθυντοῦ τῆς ἡμιεπισήμου ἐφημερίδος «Ἀλήθεια» μεθ' οὗ ὁ κ. Γωγονῆς διετέλειν εἰς ἔχθραν πολλὰ τὰ κ. Γωγονῆ λέγοντος καὶ πράττοντος κατὰ τοῦ Συντάκτου κ. Παπαδάκη καὶ πολλὰ τούτου γράφοντος λέγοντος καὶ πράττοντος κατὰ τοῦ πρώτου. Ἡ συνεινόησις ἐθεωρεῖτο δύσκολος ἀλλ' ὁ πολὺς Κοπάσης, ὡς δοκίμιον αὐτοῦ πρὸς εὕρεσιν τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου, ἐφεῦρε τὴν λύσιν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς συμφιλιώσεως· ὅπως ἐφευρέθη ἡ παῦσις τῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἰσοζυγίου καὶ ὁ δυ-